

beskæftiget som lønmodtagere på en anden medlemsstats territorium, samt for deres familiemedlemmer som fastsat i artikel 10 i Rådets forordning (CEE) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

Artikel 2

1. Følgende lønmodtagere har ret til at blive boende på en medlemsstats territorium:

- a) den lønmodtager, som på det tidspunkt, hvor han ophører med sin beskæftigelse, har nået den alder, der i denne stats lovgivning er foreskrevet som betingelse for at blive berettiget til at få alderspension, og har haft beskæftigelse dér i de sidste 12 måneder samt uafbrudt har haft fast ophold dér i over 3 år;
- b) den lønmodtager, der i mere end 2 år uafbrudt har haft fast ophold på denne medlemsstats territorium ophører med at have lønnet beskæftigelse som følge af varig uarbejdsdygtighed.
Hvis denne uarbejdsdygtighed skyldes arbejdsulykke eller erhvervssygdom, der giver ret til hel eller delvis pension, som udredes af en myndighed i denne medlemsstat; stilles der ingen betingelser om opholdets varighed;
- c) den lønmodtager, der efter 3 års beskæftigelse og fast bopæl på denne medlemsstats territorium har lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats territorium, men bibeholder sin bopæl på den første medlemsstats territorium, hvortil han vender hjem principielt daglig eller mindst en gang ugentlig.

Beskæftigelsesperioder på den anden medlemsstats territorium betragtes med hensyn til erhvervelse af de ovenfor under a) og b) nævnte rettigheder som beskæftigelsesperioder på den medlemsstats territorium, hvor lønmodtageren har sin bopæl.

2. Betingelserne for varigheden af fast bopæl og beskæftigelse som fastsat i stk. 1 a) og betingelserne om varigheden af fast bopæl som fastsat i stk. 1 b) kræves ikke, hvis lønmodtagerens ægtefælle er statsborger i vedkommende medlemsstat eller har mistet statsborgerret i denne stat ved indgåelse af ægteskab med denne lønmodtager.

*) ikke medtaget i tysk tekst.

Artikel 3

1. En lønmodtagers familiemedlemmer, som omfattes af denne forordnings artikel 1, og som bor sammen med denne på en medlemsstats territorium, har ret til fortsat at blive boende dér, hvis lønmodtageren efter artikel 2 har erhvervet ret til at blive boende på denne medlemsstats territorium, og de har også denne ret efter lønmodtagerens død.

2. Hvis lønmodtageren i øvrigt er afgået ved døden under sin deltagelse i erhvervslivet og før opnåelse af ret til at blive boende på vedkommende medlemsstats territorium, har familiemedlemmer ret til fortsat at blive boende dér på betingelse af:

- at lønmodtageren på datoen for sin død uafbrudt har opholdt sig på denne medlemsstats territorium i mindst 2 år
- eller er afgået ved døden som følge af en arbejdsulykke eller af en erhvervssygdom
- eller den overlevende ægtefælle er statsborger i opholdsstaten eller har mistet statsborgerskab i denne stat ved indgåelse af ægteskab med denne lønmodtager.

Artikel 4

1. Varigheden af fast ophold som nævnt i artikel 2, stk. 1, og i artikel 3, stk. 2, kan attesteres ved benyttelse af ethvert bevismiddel, der er i brug i opholdslandet. Den berøres hverken af midlertidigt fravær, der ikke overstiger ialt 3 måneder pr. år, eller af længere fravær på grund af aftjening af værnepligt.

2. Perioder af uforskyldt arbejdsløshed, der behørigt er konstateret af vedkommende arbejdsformidlingskontor, og fravær på grund af sygdom eller ulykke betragtes som beskæftigelsesperioder i henseende til artikel 2, stk. 1.

Artikel 5

1. For udøvelse af retten til at blive boende har vedkommende en frist på 2 år regnet fra det tidspunkt, hvor retten er opnået i henhold til artikel 2, stk. 1 a) og b), og artikel 3. Han kan inden for denne periode forlade medlemsstatens territorium, uden at hans ret berøres heraf:

2.*) Der kræves ingen formalitet fra den person, der skal udøve retten til at blive boende.